

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Schimbării la față a Domnului

Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, și am trimis pe îngerul Meu acum două mii de ani ca să mărturisească aceasta bisericilor. Eu, Cel ce mărturisesc aceasta, zic: *«Vin curând, căci mărturia Mea este duhul proorociei»*, precum este scris.

«Vin curând!», așa am spus atunci, de lângă Tatăl am spus, iar mărturia Mea este duhul proorociei, duhul adevărului, și am spus aceasta după ce M-am înălțat de lângă ucenici lângă Tatăl, căci am trimis pe îngerul Meu pe pământ și a slujit el aceasta împreună cu ucenicul Meu, cu Ioan, care avea mărturia Mea, mărturia lui Iisus, duhul proorociei, iar cei ce au mărturia Mea sunt împreună slujitori cu îngerii în numele Meu, în cuvântul Meu, precum este scris, și am spus atunci și am scris: *«Vin curând!»*.

Aceasta este lucrarea pe care o împlinesc în zilele acestea pe vatra neamului român. Vin și iar vin, vin cuvânt pe pământ, precum am venit acum două mii de ani către ucenicul Meu, și Mi-au purtat îngerii cuvântul și Mi l-au scris pe pământ ucenicii Mei, Ioan și ucenicul lui, cei împreună slujitori cu îngerii, și tot așa și azi, căci așa este lucrarea Mea, și sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă și-Mi trimit îngerii și Mă poartă ei și Mă acoperă trimișii Mei cei fără de trup și stau ei în fața Mea ca să rămân Eu tainic, dacă M-am suit la Tatăl după înălțarea Mea, și Mă slujesc de îngerii lui Dumnezeu, de cei ce sunt slava și lucrarea lui Dumnezeu. Amin.

Din veac și până în veac lucrez prin îngeri. Mai înainte de toți vecii sunt ei slava Mea și lucrarea Mea, iar după ce am zidit lumea și omul, au slujit îngerii Mei împreună cu slujitorii Mei cei dintre oameni, ca și acum două mii de ani cât am stat pe pământ, și apoi după ce M-am așezat înapoi, de-a dreapta Tatălui, căci Eu și ucenicii Mei am fost slujiți de îngeri în lucrarea Mea cea dată Mie și lor de către Tatăl atunci, și își au îngerii Mei lucrarea între oameni, căci Eu mereu lucrez, mereu sunt, iar îngerii Mei Mă acoperă.

O, măi popor al cuvântului Meu, deslușesc cu cuvântul lucrarea Mea cu tine, lucrarea cuvântului Meu din zilele acestea, căci sărbătorim în ziua aceasta praznic împărătesc, ziua și clipa când le-am spus îngerilor Mei să se tragă în lături ca să vadă o clipă ucenicii Mei slava Mea cea de la Tatăl, pe care o am mai înainte de toți vecii lângă Tatăl și-Mi este ea acoperită de îngeri.

I-am luat dintre cei doisprezece ucenici pe cei trei mai tari cu virtutea și cu credincioșia, cu iubirea și cu credința și M-am tras cu ei pe munte înalt și a strălucit acolo înaintea lor fața Mea ca strălucirea soarelui, așa cum își are ea în toată vremea strălucirea, iar veșmintele Mele s-au făcut atunci în ochii lor ca lumina, albe ca lumina, și li s-au descoperit lor vorbind cu Mine Moise și Ilie, și erau plini de spaimă la această vedere și nu știau ce să facă și ce să spună, și a venit un nor și i-a învăluit și glas din nor le-a grăit și le-a spus: *«Aceasta este Fiul Meu Cel iubit, pe Acesta să-L ascultați!»*.

O, s-au înspăimântat ucenicii Mei și au căzut cu fața la pământ înaintea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, și M-am apropiat și i-am atins și i-am sculat de jos și le-am spus: *«Nu vă temeți, și nimănui să nu spuneți ce ați văzut, nimănui, până după învierea Mea!»*. Atunci au văzut ei că numai Eu eram cu ei, iar Moise și Ilie nu mai erau, și au înțeles ei că Eu sunt Cel ce am venit de la Tatăl pe pământ, precum era scris să vin.

O, tot atât de deslușit se adeverește în ziua aceasta cuvântul Meu purtat de îngeri și de ucenici acum două mii de ani, cuvânt prin care am spus: *«Vin curând!»*. Voi sunteți martorii Mei cei de acum, precum ucenicii Mei de atunci au fost și-Mi sunt martori atunci și acum. O, fiilor, îngerii Îmi poartă slujirea, iar Eu și cu voi suntem împreună slujitori cu îngerii și toți ne închinăm Tatălui, măi fiilor, O, ce minunată este această lucrare a Mea cu voi, și a voastră cu Mine! Pe ucenicii Mei i-au cuprins fiori de spaimă la auzul glasului Tatălui Meu, Care M-a măr-

turisit lor din nor în ziua aceea despre care astăzi ne aducem aminte și o slăvim cu cântări, căci scris este: *«Lăudați pe Domnul, că bine este a cânta Celui ce plăcută Îi este cântarea, și buna cuviință este lauda Lui, căci Domnul zidește din nou Ierusalimul și adună pe cei rătăciți și vindecă pe cei cu inima zdrobită și leagă ranele lor»*.

O, fiilor, iată cum se adună în sărbătoare cele ce au fost și cele ce sunt acum, și se fac una cerul și pământul în toată vremea! Toate clipele vremilor se fac una când Domnul aduce totul într-o singură zi de aducere-aminte, într-o sărbătoare toate pentru El și cu El. E praznic împărătesc această zi, fiilor. Nu se cunoaște, nu se vede de pe pământ slava praznicelor cerești, dar această slavă este, iar omul care petrece cu slavă este acoperit de îngerii lui Dumnezeu.

O, cât aș vrea să știe toți oamenii de slava Mea, de muntele Meu, de cuvântul Meu cu care Mă slăvesc pe pământ în vremea aceasta a Mea cu voi! Sunt cuprinși toți oamenii de cele trecătoare, și acestea îi înconjoară de peste tot. Nu-i mai este teamă nimănui de întâlnirea cu Dumnezeu. Stau oamenii înaintea lui Dumnezeu descoperiți de tot, iar ei nu-și dau seama de acest adevăr. Am rostit prin cuvântul Meu și l-am trimis prin îngeri pe pământ și am spus. *«Vin curând, și plata Mea este cu Mine ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa. Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, începutul și sfârșitul, și vin curând, iar celui ce însetează îi voi da să bea în dar din izvorul apei vieții»*. Iată, am, rostit din nou acest cuvânt de atunci ca să-l aduc aminte celor ce nu-l citesc și celor ce-l uită pierzându-l din minte, iar Mie Îmi este dor să împlinesc cuvântul Meu și de aceea vin, și vin cu dor și vin să-l umplu de dor de Dumnezeu pe cel fără de dor, căci vreau să-i arăt ce dulce este dorul și durerea lui cea dulce. Voiesc să-l fac pe om să cunoască această dulceață și să ia din ea și să nu mai poată fără ea apoi și să ducă el această sarcină ușoară, căci altfel omul trăiește în zadar și moare în zadar, și e păcat aceasta, căci Eu am voit să vin și să fiu și să trăiesc și să mor și să înviez pentru om și să-i dau lui veșnicia vieții, dar trebuie să-l învăț pe el această veșnicie, și de aceea vin.

Râu de cuvânt revarsă gura Mea peste toți cei de pe pământ ca să odrăslească în om cuvântul Meu, căci Eu pentru om îl rostesc, și se bucură firea toată și tresaltă tot și toate la auzul Meu și îl așteaptă pe om să dea viață cuvântului Meu de peste el, așa cum iarba și floarea iau viață și frumusețe când Domnul le dă, când vine primăvara și toate odrăslesc.

O, Eu pentru om le-am zidit pe toate. După ce am zidit cu cuvântul cerul și pământul și toată facerea, nu era pe pământ viață, și nici un fir de iarbă nu era, pentru că nu odrăslise pământul. Nu slobozise Domnul ploaie pe pământ, căci nu era nimeni să lucreze pământul, ci numai aburi se ridicau și adăpau fața pământului. Atunci Eu, Domnul, am luat țărână din pământ și l-am zidit pe om și i-am făcut trup ca al lui Dumnezeu, și apoi am zidit ființa omului, adică M-am așezat deasupra și am suflat în nările lui suflare de viață și s-a făcut omul ființă vie, precum este scris, și numai apoi a poruncit Domnul să răsară din pământ iarbă și pomi de tot felul, frumoși la vedere și buni la mâncare.

Durere mare M-a cuprins apoi și multă neodihnă, căci omul zidit de Dumnezeu nu M-a iubit. M-a părăsit omul, a părăsit ascultarea și raiul și a căzut pe pământul din care a fost făcut, și a lucrat apoi pământul ca să-și câștige din el cele pentru ființă, iar pământul odrăslise spini și pălămidă, și acestea au crescut pe pământ între om și Dumnezeu din pricina neascultării omului, iar apoi am lucrat din greu, și tot din greu lucrez prin îngeri ca să așez la loc pe cele ce omul le-a stricat și prin care el s-a întors în pământ mereu, mereu de atunci. Apoi am venit Eu pe pământ și am luat trup și M-am așezat cu lucru mult, la vedere, ca să-i arăt omului întoarcerea acasă, cărarea spre cer și adevărul și viața, Eu Însuși fiind acestea toate, și M-am făcut cunoscut omului Fiul lui Dumnezeu, venit de la Tatăl după om, și am venit și am împlinit, iar acum împlinesc ceea ce am spus când am plecat la Tatăl, căci am spus prin îngeri: *«Vin curând!»*.

O, poporul Meu, iată ce-ți spun: Pregătește-Mi praznic cu strângere la izvor, măi poporul Meu. Gătește-Mi zi de praznic pentru Mine și pentru mama Mea Fecioara, ca să venim și să prăznuim în grădină cu cei ce se strâng sub cortul întâlnirii, că vine Domnul să grăiască și să Se

împartă. O, vreau să tresalt de bucuria întâlnirii cu cei ce Mă doresc de aici, căci sunt îndurerat de toate cele de pe pământ și-Mi caut mângâiere în durere și Mă adun cu cei ce-Mi știu ranele și Mă ajută să le port, să le împart cu ei și să ne dăm alin.

Sunt aici, în cetatea Mea de fii slujitori Mie împreună cu îngerii. O, câtă slavă, câtă slujire de îngeri se adună și câtă se coboară când Eu Mă întâlnesc aici, la izvor, cu cei ce Mă doresc aici și vin ei cu dor aici și ne întâlnim în cetate, în cetatea Domnului! O, lucrează-Mi pentru această sărbătoare, măi poporul Meu, că-Mi ești ucenic, și împreună slujitor cu îngerii ești, căci tot cerul slujește și pregătește și se pregătește de sărbătoare, și mare bucurie se face în cer când se strâng cei ce Mă iubesc și stau ei înaintea Mea, iar Eu înaintea lor în petrecere cerească, și aceasta este mărturia Mea, precum este scris.

Binecuvântate să slujească toate câte vor sluji sărbătorii! Binecuvântată să fie călătoria spre izvor a celor ce vin și se strâng la sărbătoare! Cete de îngeri le vor sluji pe cale, iar Eu, Domnul, îi aștept aici, în cetate, și le scriu pașii și le scriu pe inimi cuvântul Meu și bucuria lor cu Mine, și a Mea cu ei în zi de praznic împărătesc pentru mama Mea Fecioară, pentru adunarea ei între sfinți, când Eu, Domnul și Fiul ei, am venit s-o aduc lângă Mine și lângă sfinți.

O, pace vouă, celor ce veniți la praznic în grădina întâlnirii! Cale de îngeri presar în calea pe care veniți. Vă binecuvintez dorul și iubirea și vi le dau pe ale Mele vouă. O, pace vouă! Aduceți cu voi, aduceți Domnului împărăția Lui dinăuntrul vostru și măsura ei câtă este, ca să văd cât Mă înțelegeți și cât Mă aveți în voi. Scrieți aceasta și mărturisiți, fiilor.

Iar ție, popor jertfitor, îți aduc ajutor din cer și de pe pământ ca să-Mi pregătești sărbătoarea. Pace ție și Mie, de la Mine spre tine, și de la tine spre Mine! Așa vom lucra, așa vom pregăti zi de adunare a celor din cer cu cei ce vor veni la sărbătoare aici, în cetatea Domnului. Amin.

Pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

Acum, fiilor, așezăm cuvânt în carte, un cuvânt de mărturie, un cuvânt de vestire și de povăț, căci se apropie timpul cel de patruzeci de zile al sosirii la Mine a martorului de la Maluri, din satul de naștere al trâmbiței Mele Verginica, iar acesta a fost martor al lucrării Mele prin trâmbița Mea.

Vă dau povață pentru slujire. Șapte zile încă să lucrați rugăciuni de dezlegare a toate câte mai sunt de dezlegat pentru acest martor. Trei rugăciuni pe zi, cu lumânare în sfeșnic și cu slujitori înveșmântați la altar pentru aceste rugăciuni aparte de toate celelalte care sunt și se fac, și se vor împlini apoi cele patruzeci de zile ale celor patruzeci de sfinte liturghii, în care numele acestui martor a fost adus înaintea Mea pentru iertarea păcatelor lui prin sângele Meu. Așezați-vă acum ca să așterneți în carte cele ce Eu, Domnul, aduc spre știință. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă. Sunt Cel ce am zidit din țărâna pământului pe om, și apoi i-am zidit ființa, M-am așezat deasupra lui și am suflat în nările lui suflare de viață și s-a făcut omul ființă vie, precum este scris că a lucrat Dumnezeu în ziua când l-a zidit pe om.

Eu sunt cuvântul cel de la început, sunt Cel ce am venit acum două mii de ani prin nașterea Mea din mamă Fecioară, și sunt Cel ce grăiesc acum, la sfârșit de timp, peste pământ în mijlocul neamului român, căci am spus acum două mii de ani că va veni această vreme a Mea, că vin curând am spus, iar glasul Meu va fi auzit de cei din morminte și se vor bucura și vor învia cei ce au lucrat fapte bune după plăcerea Mea pe pământ.

Eu sunt acest cuvânt, și am vestit străjerii cetății Mele de aici că așezăm în carte cuvânt de mărturie, cuvânt de povață, căci sunt aici cu cei din cer pentru pomenirea martorului Meu de la Maluri și pentru așezarea lui. Când omul ajunge înaintea Mea așteaptă cuvântul Meu cel pentru el și este însoțit de inger. Este scris în Scripturi cuvântul Meu care spune: «*Cui i se iartă puțin,*

puțin iubește», și iată, este nevoie de iubire de Dumnezeu, și numai după ce trece omul, numai după aceea vede că i-a trebuit iubire.

O, fiilor, trâmbița Mea Verginica de la Maluri însoțește înaintea Mea acest martor din satul ei de naștere. Lucrarea Mea a fost cunoscută și crezută de acest martor și am grăit cu ei, cu această familie pe pământ, și am fost în casa lor cu glasul gurii Mele prin trâmbița Mea, și s-a scris pe pământ o istorie de șaizeci de ani de cuvânt izvorât din acest sătuț prin trâmbița Mea, care și-a făcut urmași ca să lucreze pe mai departe ea și lucrarea Mea. Iată, această familie nu este oarecare familie, că Mi-s martori părinții, martori ai lucrării Mele de la Maluri prin trâmbița Mea. Au apucat și ei la început prigoana pentru cuvânt și pentru credință și pentru rugăciune. Întâi-stătătorii de atunci urmăreau pe cei credincioși care căutau după glasul cuvântului Meu și se iveau vânzători ai tainei Mele și se făcea strâmtorare pentru pașii celor ce căutau după taina Mea prin trâmbița Mea Verginica, și era ea dusă la cercetare și la închisoare adesea, iar prigoana îi așeza la adăpost pe cei ce credeau, și-Mi este martor cel astăzi pomenit pentru așezarea lui la loc liniștit, și apoi sunt fiii martori, iar trâmbița Mea mijlocește pentru el. O, am dat semne mari peste casa lor, semne pentru credință, și au crezut ei în lucrarea cuvântului Meu și sunt scriși în cartea Mea cea de azi cu grăirea Mea cu ei.

O, ferice și iar ferice de cei ce au parte de mijlocitori după sosirea lor înaintea Mea! Acest martor acum vede și înțelege ceea ce este de înțeles, și așa se știe în cer cuvântul duhului grăitor. Nu are cum să grăiască el acum, dar Eu, Domnul, îi văd grăirea duhului. Îi pare rău pentru tot ceea ce a știut prin cuvântul Meu rostit peste poporul Meu și nu l-a adus la împlinire întocmai, căci Eu am așezat pregătire frumoasă acum pentru poporul Meu cel ales azi de partea Mea de mijlocire pentru mulți care nu pot după voia Mea cu voia lor. Iată, ar da el să vă spună acum că bucuria pe pământ e pagubă apoi, că semeția și vinul stau împotriva lui Dumnezeu în om, că aplecarea ușor a urechii duce omul la duh de judecată și la îndoială apoi, că împotriva diavolului trebuie veghe mare și sfântă pentru cel ce alege să-L iubească pe Domnul pe pământ.

O, când știi ce trebuie să împlinești pentru Domnul și pentru tine și dai apoi să alegi cum și ce să împlinești, se face apoi încurcătură între om și Dumnezeu, se face ispitire și clătinare și trebuie apoi iertare și dezlegare. El vede acum că e mai ușoară mântuirea celor ce greșesc fără să știe multe de la Domnul, iar dacă au parte de mijlocire bună apoi, e mai ușoară salvarea cea pentru ei decât a aceluia care au cunoscut și cunosc acest cuvânt al Domnului și au greșit sau greșesc față de el în multe feluri, greșeli de care omul cu greu își poate da seama când greșește, fie prin vorbire, fie prin gândire, fie prin clătinare în credință, fie prin încercarea de la ispite fel de fel peste om, că multe vin peste om pentru lămurirea credinței, și trebuie să fie cuminte cel credincios în fața încercărilor fel de fel. Îl văd cum ar vrea să spună celor din casa lui și celor din poporul Meu că trebuie rugăciune sfântă pentru binele veșniciei, căci cum trăiește omul pe pământ, așa își și agonisește pentru veșnicia lui.

O, fiilor, este obiceiul creștinesc că părinții rostesc binecuvântare pentru copii, rostesc proorocie pentru ei. Dacă sunt ascultători sau neascultători de părinți și de Dumnezeu, copiii se aleg cu cuvintele rostite de părinți peste ei, iar copiii nu trebuie să fie nepăsători de aceasta și de purtarea lor cu părinții lor. Apoi este iarăși obiceiul creștinesc să se roage copiii pentru iertarea păcatelor lor și ale părinților lor, așa cum se vede în Scripturi că au rostit urmașii rugăciuni, și iată, trebuie conștientizarea păcatelor și trebuie dezlegarea lor apoi.

O, cei de pe pământ trebuie să poarte grijă de cei ce merg din treaptă în treaptă spre odihna lor cea de sus, iar cei din cer poartă apoi rugăciuni spre Domnul pentru cei de pe pământ, dar trebuie ascultare pe pământ pentru cele plăcute cerului din partea lor. În anumite zile și vremi are oprire omul de la cele plăcute lui pe pământ de la păcatul spre care trage el mereu, și tot așa este și pentru vremea cea pentru așezarea sufletului plecat spre cer, iar celor rămași le trebuie oprire ca atunci când vremea de doliu cere aceasta pentru binele sufletului plecat și pentru binele celor rămași apoi, iar dacă nu se ține seama de vremea cea rânduită pentru doliu, dacă altfel se

întâmplă, pătimește omul când nu se așteaptă. Nu se fac petreceri, ci se face oprire de la acestea și de la păcatele care vin din petreceri și din plăceri, și se ține seama de calea cea pentru odihna celor plecați și se așteaptă până ce ei au împlinit vremea pentru așezarea lor cu totul în drepturile cetățeniei lor cerești, și aceasta se înțelege prea puțin de cei de pe pământ care știu de Dumnezeu.

O, nu bucurii și petreceri trebuie să caute omul pe pământ, ci trebuie să tragă la muncă, la lucrul cel pentru locul lui în veșnicie, căci acolo își are omul de petrecut viața lui cea veșnică, și pe care și-o alege bună sau rea încă de pe pământ.

Iată, fiilor, omul este ca un copăcel. La patruzeci de zile după trecerea lui, prinde sămânța colț, și apoi ramuri, și tot așa crește copăcelul până se întregește vremea cea întreagă a copăcelului și a creșterii lui în cer apoi, iar omul este aici, unde orice copăcel își are rădăcină și trup în sus apoi, și tot așa e și cu trupul cel ceresc al omului pus la însămânțat.

Văd o dorință a martorului Meu. Ar vrea el să spună celor din casa lui și celor din acest sătuț de la Maluri și celor din sătuțul cuvântului Meu, ar vrea să-i povățuiască pe toți să iubească ascultarea cea pentru ocrotirea lor pe pământ. Prin umblarea lor pe cale să-și facă trecere prin fața porții acestei cetăți a cuvântului Meu din acest sătuț, chiar dacă pașii lor ar ocoli calea lor cea obișnuită. Am lăsat poruncă din cer pentru poporul acestui cuvânt să-și facă el mersul și călătoria numai prin fața acestei porți, care-Mi străjuiește grădina, ca să se risipească din calea lor și de pe ei răul care-i bântuie pe oameni de peste tot, căci duhul rău vede acum acest loc măreț și îngerul porții, și e tulburat vrăjmașul Meu în tot jurul de aici, dar călătoria prin fața porții cetății Mele a celor ce călătoresc în sat, îi păzește pe ei de multe curse și legături, pe care satana le tot caută peste oameni.

O, cât bine vrea cerul la toți cei din acest sătuț, numai să creadă cei ce sunt și locuiesc în preajma acestei minuni, așezată de porunca Mea cerească în mijlocul acestui sătuț. O, ferice de cei ce au parte de binecuvântare și țin seama de ea pentru viața lor cea de aici și cea de apoi. Ascultarea de cele de sus este îngerul păzitor pentru pașii omului, iar neascultarea aduce păreri de rău.

Eu, Domnul, am dat acestui martor, i-am dat copii de-ai Mei lângă ai lui și i-am așezat la lucru ceresc, iar el Mi i-a îmbrățișat ca pe copiii lui și a sprijinit pe Domnul și lucrul Său. El a făcut pentru Mine, iar Eu fac pentru el. Așa i-am făgăduit. Unul altuia să ne dăm ajutor, așa am grăit să lucrăm. Așadar să se ridice la Mine toată rânduiala care se cere ținută pentru viața cea din cer a celor ce iubesc să ajungă în odihna Mea, căci lucrarea cuvântului Meu în zilele acestea este pentru învierea morților. Amin.

Eu, Domnul, binecuvintez credința în cuvântul Meu a acestui martor, a acestei familii a martorului Meu, căci Eu stau de mărturie cu lucrarea cuvântului Meu în mijlocul acestui sătuț binecuvântat.

Eu, Domnul, și trâmbița Mea de la Maluri avem grijă de odihna cea bună a martorului Meu.

O, Verginico, o, trâmbița Mea de la Maluri, grăiesc cu tine între cei din cer în această zi. Ai grijă și veghe pentru toți cei de la Maluri care au crezut și care n-au lovit și n-au hulit, ba au și mărturisit lucrarea Mea cu tine din vremea ta cu Mine pe pământ. O, să le pregătești loc dulce la cei ce au iubit lucrarea Mea cu tine și au mărturisit. Tu ai trecere mare la Mine, că Mi-ai purtat cuvântul Meu și Mi-ai lăsat urmași când ai venit la Mine, iar Eu Mă sprijin cu ei pe mai departe pe calea venirii Mele de azi și-Mi las ploaia Mea de cuvânt peste ei, iar ei Mă împart și Mă mărturisesc.

O, popor al cuvântului Meu, voiesc să dau din darurile Mele sfinte la cei ce pot să creadă lucrarea Mea cu tine dintre cei ce locuiesc în acest sătuț binecuvântat prin lucrarea cuvântului Meu din mijlocul lui. O, cât bine voiesc să lucrez pentru cei ce pot crede în cuvântul Meu cel de azi de pe pământ! Iar celor din acest sătuț, în care-Mi am cetatea Mea și pe fiii cuvântului Meu, Eu, Domnul, le spun lor așa:

Să nu grăiți de rău cu limba și cu inima cetatea Mea de aici și grădinița Mea de cuvânt și pe fiii cuvântului Meu, care stau înaintea Mea când vin cuvânt pe pământ ca să Mă împartă ei la cei ce caută după Mine și după izvorul Meu de cuvânt. O, iubiți-i și prețuiți lucrarea lor cu Mine, că ei aduc Mie rugă pentru binele acestui sātuț și pentru mântuirea voastră prin ce voi putea Eu, Domnul, să lucrez pentru voi. Iar dacă veți crede și veți fi liniștiți și căutători cu dor după Dumnezeu, Eu, Domnul, vă voi pregăti vouă salvare, fiilor, dar și voi să luptați cu păcatul atât cât se luptă el cu voi, ca să ajungeți într-o zi să iubiți pe cei din cer și pe Domnul măcar cât ați iubit păcatul și vremelnicia lui, căci totul este cu putință dacă veți avea credință măcar cât bobuțul de muștar, precum este scris.

Binecuvântată să fie această zi de întâlnire: cei de sus și cei de jos la masă pentru pomenirea martorului Meu de la Maluri, Ilie Bunea, cel cu care Eu, Domnul, M-am sprijinit în vremea aceasta pe pământ cu lucrarea cuvântului Meu, prin care trâmbițez și Mă binevestesc cu venirea Mea cea de-a doua de la Tatăl după om ca să-l ajut pe om să vadă calea.

Eu sunt Mântuitorul celor credincioși. Eu sunt Cel ce sunt, fiilor. Amin, amin, amin.

6/19 august 2014